

Helena Hołubowiczowa

Niedary, pow. Trzebnica

Informator Archeologiczny : badania 2, 41-42

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

31.VII/ prowadzono w dwóch punktach żwirowni.

Żwirownia II. /własność ob. Jana Koźka/

Przebadano obszar 1 ara. Natrafiono na kilka jam poszupowych oraz kilka jam o nieokreślonym charakterze. Materiał sabytkowy /nieliczne ułamki ceramiki neolitycznej oraz kilka wiórów i odłupków krzemiennych/ wystąpił w dolnej warstwie humusu.

Żwirownia III. /własność R.S.P w Mokrej/

Przebadano obszar 0,5 ara. Natrafiono na kilka jam poszupowych oraz kilka niewielkich jam o nieokreślonym charakterze. W obrębie badanego terenu natrafiono na ceramikę późnorsymską - siwą, robioną na kole oraz na fragmenty naczyń lepionych ręcznie. Materiał sabytkowy, nie związany z poszczególnymi jamami, wystąpił w dolnej warstwie humusu i w górnej warstwie żwiru.

NIEDARY, pow. Trzebnica

Katedra Archeologii

Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadziła prof. dr Helena Hołubowiczowa. Finansował WKZ we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z okresu neolitu /?/.

W sezonie letnio - jesiennym kontynuowano badania wykopaliskowe na terenie cmentarzyska kurhanowego, położonego na obszarze lasów państwowych w rejonie wsi Niedary. Z uwagi na to, że badania na kurhanie nr 3 nie zostały dotychczas zakończono, nie mamy możliwości podania pełnej charakterystyki badanego obiektu. Do chwili obecnej zdjęto nasyp i odsłonięto komorę grobową, wypiętrzającą się ponad pierwotny poziom terenu w formie usypiska kamieni. Usyskany materiał sabytkowy odkryty w nasypisku kurhanu wydaje się wkaazywać,

te moment jego usypania odnieść należy ogólnie do neolitu. Warto tu przypomnieć, iż przebadany w roku 1967 kurhan nr 2 łączył się z ludnością kultury amfor kulistych.

WIEDZWIĘDŹ, pow. Miechów

Zakład Archeologii Małopolski
IHKM PAN w Krakowie

Badania prowadziła mgr Barbara Burohard przy współudziale dr H.Zoll-Adamikowej, dr H.Gajewskiej, mgr L.Gajewskiego, mgr J.Kamieńskiego, mgr Ewy Rook, doc.dr T.Wiślańskiego. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Osada z okresu neolitu /Kultura pucharów lejkwatych i kultura lendzielska/.

Badania miały na celu uchwycenia zasięgu osady kultury pucharów lejkwatych wsłżuł osi WE, przebiegającej zgodnie z ukształtowaniem wysokiego garbu wzniesienia /na którym znajduje się osada/, jak również przebadanie drugiej budowli słupowej i jej otoczenia. Odsłonięto łącznie ok. 18 arów.

Nie udało się odsłonić całego szarysu chaty słupowej. Badania ujawniły ścianę północno-wschodnią, /długości ok.16 m/, wyszczesną rzędem 11 słupów oraz ścianę północno-zachodnią /długości ok.7 m/, wyszczesną rzędem 3 słupów i usytuowaną prawie pod kątem prostym do ściany. Wewnątrz chaty znajduje się środkowy rząd słupów służących najprawdopodobniej do podtrzymywania konstrukcji dachowej a także 2 głębokie jamy gospodarsze zawierające bardzo dużo materiału ceramicznego. W jednej z nich odkryto skupisko ziaren. W otoczeniu chaty przebadano kilkadziesiąt większych i mniejszych jam.

W jednej z nich znaleziono szkielet dziecka ułożony w pozycji wyprostowanej. Pochówek nie miał żadnego wyposażenia.